

Изх. №18.01.01/0653
Дата:16.11.2018 г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА ПО ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯТА И ПРАВАТА НА
ЧОВЕКА
Г-Н КРАСИМИР ВЕЛЧЕВ

СТАНОВИЩЕ

ОТ МЮСЮЛМАНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ

по внесено от народни представители предложение за изменение и допълнение на Обединения Законопроект за изменение и допълнение на Закона за вероизповеданията № 853-14-10/19.10.2018г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

По така предложените текстове, изпратени на 16.11.2018 г. по електронна поща, намираме за съществено проблемни два текста от подготвеното предложение за второ четене, а именно :

1. § 8 – в чл. 12 отпада възможността да се осъществява религозна дейност извън религиозните домове, имащи статут на такива, това се вижда и от предлаганата разпоредба за нов текст в ЗУТ, а именно предлаганият параграф 42, чиято идея да могат само вероизповедания да бъдат възложители на строежи на молитвени домове подкрепяме, но от там следва, че и посочените в чл. 12 от ЗВ обредни, молитвени и богослужебни домове са такива по смисъла на ЗУТ, а не такива посочени от вероизповеданията, че ще служат за такива цели, но с различен статут. Задължително трябва да е наличен текст, който да гарантира, че религозна дейност може да се извършва и в помещения с различен статут, подобна на редакцията на досегашната ал. 2. Ако досегашната ал. 2 на чл. 12 от ЗВ остане като текст, то за нас този проблем отпада.
2. § 26 – предлага се текст на чл. 29, ал. 2 ЗВ, като се предвижда, че чужди граждани могат да бъдат свещенослужители след придобиване на статут по реда на Закона за чужденците в Република България. И така погледнато рапоредбата пак е противоконституционна. Нужденецът, за да получи статут трябва да е вече свещенослужител, а за да стане свещенослужител се изисква да е получил статут.

С уважение,

Д-Р МУСТАФА ХАДЖИ
Главен мюфтия

